

## Sprekende beelden | 3

# Uit verlies winst

Ieder mens wil graag een vruchtbaar leven leiden. Het is fijn wanneer je je kinderen iets meegeeft of op het werk verschil maakt.

God wil ook graag dat we vrucht dragen. Zijn bedoe-ling met ons leven is dat het vruchten voortbrengt, voor Hem en voor elkaar.

↓

Jezus sprak erover, in een kleine gelijkenis. ‘Als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft...’ Wat is dat, in de aarde vallen en sterven?

Je mag daarbij denken aan een begrafenis. De Bijbel gebruikt zelf dat beeld (*1 Korintiërs 15, 35 e.v.*). Wanneer een christen sterft, wordt zijn lichaam gezaaid in de aarde.

En dat is hard. We zaaien in tranen (*Psalm 126, 5-6*). Het lijkt het einde: wat je begraaft is weg. Je vindt het niet meer terug.

Het is de weg van de graankorrel. Die móet in de aarde vallen en sterven, anders gebeurt er niets mee. Want alleen de graankorrel die gezaaid wordt draagt vrucht.

↓↓

Wanneer een christen sterft, wordt zijn lichaam gezaaid, in afwachting van de oogst. Maar een christen sterft ook al tijdens zijn leven op aarde.

Jezus spreekt over het haten van je leven (vers 25). Dat is het ik-gerichte leven, waarin alles draait om jezelf. Een christen zet daar een kruis doorheen; hij wil niet langer op zichzelf gericht zijn.

De doop laat dat zien: je gaat kopje onder in het water. Je sterft aan je oude leven. Het is de weg omlaag, de weg van de graankorrel.

En dat is pijnlijk, want is fijn om goed voor jezelf te zorgen. Toch is dat sterven aan jezelf nodig, wil er vrucht komen.

↓↓↓

Het bijzondere is: Jezus is ons op de weg van het sterven voorgegaan. De graankorrel is allereerst een beeld van wat er met Jezus gebeurde.

Hij gaat sterven aan een kruis. Hij had aan zijn leven vast kunnen houden door uit Jeruzalem weg te gaan en zich veilig in het noorden van het land te vestigen. Maar Hij wilde vruchtbaar zijn: Hij wilde mensen redden, van de zonde en de dood. Dat kon niet anders dan door te sterven en begraven te worden: Hij moest zich laten zaaien om veel vrucht te kunnen dragen.

↑↑↑

Zo ging Jezus de weg van het graan. Hij stierf en je zou zeggen dat dat het einde was.

Maar dat was het einde niet: Hij stond op uit de dood. En terug in de hemel werkt Hij krachtig in mensen door

Johannes 12, 24

Schriftlezing

Johannes 12, 20-36

datum

21 januari 2018

bijzonderheid

bediening van de doop

zijn Geest. Hij trekt mensen naar zich toe en geeft hen het leven, het nieuwe leven.

En kijk hoe groot de oogst is. Wat zijn er al veel mensen tot geloof gekomen, in de afgelopen 2000 jaar. Het zal ‘een onafzienbare menigte’ worden (*Openbaring 7, 9*). Nog nooit heeft één graankorrel zoveel vrucht opgeleverd!

↑↑

Jezus is dé graankorrel. Maar sterven en vrucht dragen zijn ook kernwoorden in het leven van een christen.

De doop laat het zien. Je gaat onder in het water, maar mag weer boven komen. Je staat op in een nieuw leven; je gaat vrucht dragen. Een christen maakt dezelfde beweging als Christus: omlaag en weer omhoog (zie *Romeinen 6, 4*).

Die vrucht is de vrucht van de Geest: liefde, vreugde en vrede (*Galaten 5, 22-23a*). Je gaat leven voor God en je naaste en ziet af van jezelf. Je man of vrouw gaat het merken en je vrienden, burens en collega’s. En wellicht gaan ze vragen naar wat er met jou gebeurd is. Als God het geeft, komen ze tot geloof in Hem. Wat een vrucht!

↑

En het sterven dan, aan het eind van je leven? Is het na de begrafenis niet afgelopen?

Nee, voor een christen niet. Je lichaam wordt gezaaid in de zekerheid dat er een nieuw lichaam zal opstaan. Dat gebeurt op de dag waarop Jezus terugkomt. Dan zal je lichaam weer met je leven verenigd worden en ben je compleet nieuw, in alle opzichten.

We zullen dan door de Vader geëerd worden (vers 26). God zal ons doen delen in de heerlijkheid van zijn zoon Jezus Christus. De zonde is er dan uit, de dood is dood. We zullen God dan volmaakt loven en prijzen en helemaal voor Hem leven.

Slot

We willen allemaal graag een vruchtbaar leven leiden. Maar Jezus leert ons dat je pas echt vrucht kunt dragen door te sterven: het is een vrucht die blijft, die meegaat de eeuwigheid in. Denk aan de graankorrel!